

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Ž 103

Text: 2 Par 32, 24 – 26 *V oněch dnech Chizkijáš smrtelně onemocněl. Modlil se k Hospodinu a ten k němu promluvil a dal mu zázračné znamení. Ale Chizkijáš za prokázané dobrodiní nebyl vděčný, jeho srdce se stalo domýšlivým. Proto jej i Judu a Jeruzalém postihlo Hospodinovo rozlícení. Pak se Chizkijáš za pýchu svého srdce pokořil, on i obyvatelé Jeruzaléma, a Hospodinův hněv na ně za dnů Chizkijášových nedolehl.*

Tento příběh najdeme zapsaný v Bibli hned na třech místech. Zde, v knize Paralipomenon jde jen o stručný komentář k delšímu vyprávění z 2. knihy Královské a najdeme ho také u proroka Izaiáše. Judský král Chizkijáš onemocněl, ale úpěnlivě se modlil k Hospodinu a byl uzdraven. Hospodin přidal k jeho životu patnáct let navíc. Uzdravení samo se událo běžnou léčbou s pomocí suchých fíků. Králi se však předem dostalo zázračného znamení, že bude uzdraven. Znamení je označeno jako zázračné, protože ho ani dnes nedovede nikdo uspokojivě vysvětlit. Jednalo se jakýsi o zpětný chod stínu na slunečních hodinách. Tento posun času o hodinu zpět, jaký i my zažíváme vždy poslední víkend v říjnu měl symbolizovat prodloužení Chizkijášova života. Král tomuto znamení uvěřil a léčba byla úspěšná. Dokonce tak úspěšná, že dosud bezdětný král zplodil po svém uzdravení syna.

Podání příběhu v knize Paralipomenon však zmiňuje jeden důležitý moment, který by mohl čtenář přehlédnout. Čteme: „Ale Chizkijáš za prokázané dobrodiní nebyl vděčný, jeho srdce se stalo domýšlivým.“ V čem ta domýšlivost spočívala? Když za ním babylonský král vypravil poselstvo, Chizkijáš se před nimi jen vychloubal svým majetkem a bohatstvím, jakoby zapomněl, že žije jen díky Bohu, a že byl uzdraven jen z pouhé Boží milosti a shovívavosti. Jakoby člověk zapomněl, že život sám je velikou milostí a Božím darem, chlubí se majetkem, penězi, zbožím a všelijakými výtobky své práce.

Tak to vidíme i my kolem sebe. Mnozí se chlubí, čeho dosáhli, co pro tuto zem vykonali, jak jsou dobří, co všechno dovedou, a že naše vděčnost má patřit právě jim, protože díky nim se máme všichni lépe. Jenže my, kteří věříme, že všechno je pouhá Boží milost, slavíme namísto toho bohoslužby díkčinění, a tím si připomínáme, že naše vděčnost patří Hospodinu, našemu Bohu. Nejen za výtobky lidské práce, nejen za úrodu na polích, ale i za možnost pracovat, za zdraví, za mír a pokoj, a konečně za život sám – za to vše patří dík tomu, který to vše dává ze své milosti. Dnes si zvláště smíme uvědomit, jak nesamozřejmě je, že tu na světě ještě jsme. Vždyť je mnoho těch, kteří se dnešního dne nedočkali, a to i kvůli zákeřnému viru, kterému někteří i podlehl. Přesto se najdou lidé, kteří za možnost uzdravení žádnou vděčnost Bohu neprojevují či dokonce nabídkou pomoci pohrdají. Dnešní biblický text nás proto varuje, abychom nezapomínali na vděčnost. Abychom nebyli jako král Chizkijáš, který „za prokázané dobrodiní nebyl vděčný a jeho srdce se stalo domýšlivým. Proto jej i Judu a Jeruzalém postihlo Hospodinovo rozlícení.“

Avšak díky Bohu i ten dnešní text končí dobrou zprávou, přinášející naději. Čteme: „Pak se Chizkijáš za pýchu svého srdce pokořil, on i obyvatelé Jeruzaléma, a Hospodinův hněv na ně za dnů Chizkijášových nedolehl.“ Tzn. že král i lid činili pokání. A zvolili dobře. Rozhodli se společně pro změnu. Díky tomu na ně Hospodinův hněv za dnů Chizkijášových nedolehl.

Abychom i my, bratři a sestry, uměli žít svůj život radostně a v trvalé vděčnosti, k tomu potřebujeme činit pokání, tedy změnit své smýšlení. Namísto neustálého nařikání a stěžování si potřebujeme změnit svůj pohled na svět. Nedívat se na život jen skrze svůj majetek či nedostatek, nebo skrze naše bolesti, nebo skrze nespokojenost, že to nebo ono nám ještě chybí ke štěstí. Šťastný život je takový, který se raduje z maličkostí a je za každou i drobnou radost vděčný. Natož pak za tak obrovskou věc, jako je zdraví či život sám.

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, tobě vděčíme za spásu. Její součástí je i život ve vděčné radosti, kterou působíš v našem srdci, když slyšíme evangelium o tvé lásce a milosti. Kéž nám tuto radostnou vděčnost nikdo nevezme.*

Přímlovná modlitba: *Pane Bože, máme radost z tobo, co se urodilo na našich polích a zabradách, z tobo, že v naší zemi je svoboda a hojnost, o jaké lidé na některých částech zeměkoule ani nesní. Vedle vděčnosti cítíme i obavy z tobo že nedokážeme blahobyt, ve kterém žijeme užívat ke Tvé slávě. Odpusť nám, když plýtváme, nejsme ochotni se rozdělit s potřebnými a přejídáme se a opijíme. Prosíme abys vedl naše životy do souladu se svou vůlí. Odpusť stěžování, které je tak často v našich ústech a přijal je jako modlitbu za ujištění o Tvé péči o tom že i dnes jsi Ty Pane Ježíši Immanuel – Bůh s námi. Prosíme za prozřetost všech, kteří se chystají do volebních místností, za to abys nás ochránil před zásadně špatnou volbou, která by umenšila svobodu a jen prohloubila finanční zadluženost naší země ale i dluhy lásky a víry vůči našim bližním i Tobě. V tom všem prosíme také o milost, abychom jako Tvoje děti dokázali šířit atmosféru odvahy a vděčnosti. Proto také žádáme o požehnání pro vedení našeho sboru i celé církve. Ukažuj, které aktivity zanechat a které začít. Dej nám moudrost, prosíme, do investování, do správného využívání našich darů i dnešní sbírky. Svěřujeme Ti i prosby nevyřčené, které zůstaly jen v naší mysli, s ujištěním, že ještě dřív, než máme slovo na jazyku Ty, Hospodine už všechno víš. Amen.*